

ע"פ 4613/18 - דרור לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4613/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: דרור לוי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו מיום 10.6.2018 בתיק תו"ב 27383-05-18 שניתנה על ידי כבוד השופטת ר' אופיר

בשם המערער: עו"ד זוהר ברזילי

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (השופטת ר' אופיר) מיום 10.6.2018 בתו"ב 27383-05-18 שבה נדחתה בקשת המערער כי המותב יפסול את עצמו מלדון בעניינו.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965. במהלך הדיון שהתקיים ביום 10.6.2018 נחקר המערער בחקירה נגדית, שבמהלכה ביקשה המדינה להגיש פנייה לכאורה מאת המערער למהנדס העיר תל אביב-יפו ובית המשפט התיר את הגשתה. לאחר מכן, הציגה נציגת המדינה למערער מכתב

עמוד 1

נוסף, הממוען לכאורה אליו במענה לפנייתו (להלן: המכתב). על רקע זה ביקש בא כוח המערער את פסילת המותב - בשל חשיפתו לראיה בלתי קבילה - והבקשה נדחתה על אתר באותו הדיון. נפסק כי נקודת המוצא היא ששופט מקצועי יוכל להבחין בין ראיה קבילה לראיה שאינה כזו. הוטעם כי אין מדובר במקרה זה בחשיפה למסה קריטית של ראיות לא קבילות שבכוחן להקים חשש ממשי למשוא פנים של המותב אשר יש בו כדי להביא לפסילתו. באשר למסמך שהוגש, צוין כי מדובר במסמך אשר מוען למערער, וכי שאלת המשקל הראייתי שיש ליתן לו ולתוכנו יבחנו בעת הכרעת הדין.

משהודיע המערער על כוונתו לערער על החלטה זו, הורה בית המשפט על הפסקת ההליכים עד להכרעה בערעור.

2. מכאן הערעור שלפניי. לדברי המערער, בית משפט קמא שגה כשעיין במכתב, שאינו כלול בחומר הראיות. זאת, לאחר ניסיונות של נציגת המדינה להגיש מסמכים נוספים, שלדברי המערער, אינם קבילים בשים לב לעדות המערער בחקירתו על מאסר שריצה בעבר בעבירות תכנון ובניה. הוטעם כי צירופם של כל אלה מעורר חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. עוד נטען כי בית המשפט נמנע מלדון בבקשות נוספות שהופנו אליו על ידי המערער, בין היתר על רקע מצבו הרפואי. לחלופין, נטען כי יש לקבל את הערעור מחמת מראית פני הצדק.

3. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. אף אם אניח - כטענת המערער - שבית המשפט נחשף לראיות בלתי קבילות (ואין אני קובעת כך), איני סבורה כי יש בכך משום היחשפות למידע "כה מקיף ויסודי עד שקיים החשש שגם שופט מקצועי לא יוכל להדחיקו" (ע"פ 6752/97 פרידמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(5) 329, 334 (1997)). כפי שנפסק, שאלת משקלו הראייתי של המסמך שהוגש ותוכנו יבחנו בעת הכרעת הדין. באשר להשגות המערער הנוגעות להחלטות המותב (או היעדרן) בבקשות שהוגשו על ידו - אלו נטענו באורח כללי ומבלי לפרט כיצד יש בהן כדי להביא לפסילת המותב. מכל מקום, כידוע, הדרך להשיג על החלטות מסוג זה היא באמצעות מסלולי ההשגה הקבועים בדין ולא בהליכי פסלות (ע"פ 4505/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (12.6.2018)).

הערעור נדחה.

ניתן היום, ד' בתמוז התשע"ח (17.6.2018).

ה נ ש י א ה